

РЕШЕНИЕ

№ 7972

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9462** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ против решение № 3688 от 31.07.2023 г., постановено по НАХД №20231110200608/2023 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №23-2200633/29.11.2022 г., издадено от и.д. директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда на „Мега Ел“ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ. Наведени са доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Оспорва се решаващият извод на районния съд за липсата на доказателства през месец януари 2022 г. И. В. И. да е полагал труд при „Мега Ел“ЕООД. Посочва се, че този извод на съда се основава на показанията на лица, които се намират в икономическа зависимост от санкционираното търговско дружество. Твърди се неправилност на констатацията за погрешно индивидуализиране на мястото на нарушението,

доколкото съгласно 270, ал. 1 от КТ трудовото възнаграждението се изплаща в предприятието, където се извършва работата, а видно от трудов договор №1171/18.10.2021 г. е определена месторабота: [населено място], [населено място], [улица], където се намира и предприятието съгласно § 1, т. 2 от ДР на КТ. Претендира се отмяна на обжалваното решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. И., който поддържа касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът по касация - „Мега Ел“ ЕООД в съдебно заседание се представлява от адв. В., която моли съда да остави оспореното решение в сила по съображения, изложени в представения по делото отговор на касационна жалба. Претендира разноски съобразно приложен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 23-2200633/29.11.2022 г., издадено от и.д. директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, на „Мега Ел“ ЕООД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: при извършена на 06.10.2022 г. проверка на „Мега Ел“ ЕООД е установено, че търговското дружество, в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ не е изплатило в пълен размер уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на И. В. И., назначен на длъжност „монтажник електрооборудване“ и на длъжност „продавач-консултант“ за положения от него труд през м. януари 2022 г. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена проверка № ПР2233490/24.10.2022 г. Контролните органи са приели, че нарушението е извършено на 01.03.2022 г., тъй като съгласно трудовия договор на тази дата е изтекъл срокът, в който работодателя е бил длъжен да изплати трудовото му възнаграждение. От представения от дружеството - работодател трудов договор се установява, че дължимото трудово възнаграждение се изплаща от 20 до 30 число на месеца, следващ отработения месец. До приключване на проверката не са представени документи, удостоверяващи изплащането в пълен размер на договореното трудово възнаграждение за положения от И. И. труд през м. януари 2022 г.

Въз основа на тези констатации е съставен АУАН № 23-2200633/24.10.2022 г. Деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 128, т.2 от КТ. Актът е предявен и връчен на пълномощник на търговското дружество срещу подпис, който след като се

запознал със съдържанието му и е подписал акта без възражения. Възражения срещу така съставения акт не са били депозираны и в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на така съставения АУАН срещу дружеството е издадено обжалваното през Софийския районен съд наказателно постановление.

Отменителното решение на Софийския районен съд от фактическа страна е мотивирано с обстоятелството, че в хода на съдебното производство са ангажирани доказателства, оборващи фактическите констатации в АУАН, а именно: за м. януари 2022 г. на работника И. И. не е провеждан инструктаж за работа и същият не е полагал труд през м. януари 2022 г. Установено е, че за периода м. октомври 2021 - м. януари 2022 г. на работника са начислени работни заплати, видно от представени фишове, както и че със Заповед № 656/27.06.2022 г., считано от 28.06.2022 г. трудовият договор на работника е прекратен. Установено е още, че между И. И. и „Ел“ ЕООД е налице сключен трудов договор с за длъжността „електромонтьор“ с работно време от 8 часа. В същото време И. има и сключен трудов договор № 1171/18.10.2021 г. с „Мега Ел“ ЕООД за длъжността „монтажник, електрооборудване“ с продължителност на работния ден 2 ч. На 28.01.2022 г. докато изпълнявал служебните си задължения в „Ел“ ЕООД И. е претърпял трудова злополука и до 06.06.2022 г. е в отпуск по болест. Същият представя болничните си листове в „Ел“ ЕООД, което дружество възприема като свой работодател. По делото е приложено Разпореждане № РВ-3-17-01182996/18.08.2022 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - Р., видно от което в хода на извършена проверка за периода 28.01.2022 г.- 06.06.2022 г. е констатирано, че И. няма право на изплатеното му парично обезщетение за временна неработоспособност в пълен размер за м. януари и на получената пропорционална част от паричното обезщетение за периода на неплатения отпуск от средствата на ДОО за периода м. февруари - м. юни 2022 г., тъй като е ползвал отпуск, различен от отпуска за временна неработоспособност. Неправомерно изплатеното обезщетение от ДОО е в размер на 732,49 лева – главница. Съдът е приел още, че И. И. не е полагал труд през м. януари 2022 г. за работодателя „Мега Ел“ ЕООД. Същият не е отправил своевременно никакви претенции към дружеството „Мега Ел“ ЕООД за изплащане на дължимо трудово възнаграждение, а е депозирал сигнал в ИА „ГИТ“, едва на 29.09.2022 г., след като е получил разпореждането на НОИ - Р., от което се установява, че за периода 28.01.2021 г.- 06.06.2022 г. неправомерно е получил парично обезщетение за временна неработоспособност. Въз основа на тези констатации е обоснован извод, че в случая извършването на вмененото нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ не е доказано по категоричен начин от страна на административнонаказващия орган, тъй като не е установено през месец януари 2022 г. И. И. да е полагал труд при дружеството „Мега Ел“ ЕООД. На следващо място е приел, че мястото на извършване на нарушението е погрешно индивидуализирано от наказващия орган, тъй като нарушението по чл. 128, т. 2 от КТ се осъществява чрез бездействие по отношение на задължението за изплащане на трудовото възнаграждение, а съгласно чл. 270, ал. 1 от КТ, възнаграждението се изплаща в предприятието, където се извършва работата, като по силата на § 1, т. 2 от ДР на КТ „предприятие“ е всяко място-предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд. В случая видно от представената заповед № 103/11.10.2021 г. на управителя на „Мега Ел“ ЕООД през процесния период работникът И. И. е следвало да полага труд на обект в [населено място], с оглед на което и задължението на предприятието - работодател да изплати

трудовете възнаграждение на работника И. И. за положени труд през месец януари 2022 г. е следвало да бъде изпълнено в [населено място].

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя решаващия извод на Софийския районен съд за недоказаност на извършеното нарушение.

В АУАН е посочено, че И. И. е назначен на две длъжности - продавач - консултант и монтажник електрооборудване, но не е посочено, че тези две длъжности се заемат по силата на два отделни трудови договора с различни търговски дружества - работодатели. Не е посочено и за която от двете длъжности и по кой от двата договора през м. януари 2022 г. не е бил изплатен пълният размер на дължимото трудово възнаграждение. Административните наказания са форма на държавна принуда - репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, по повод неправомерно поведение на определено лице и в тази връзка те не могат да почиват на предположения и неясноти. Именно с оглед този характер на административните наказания законодателят е предвидил строго формални процесуални правила за реализирането на административнонаказателната отговорност. В този смисъл всяко формално нарушение на изискванията за индивидуализация на извършеното нарушение е основание за неговата отмяна. Непрецизната формулировка и непосочването на всички релевантни факти и обстоятелства за наличието на съставомерните елементи на деянието както в АУАН, така и в наказателното постановление има за последица фактическа необоснованост на повдигнатото на „Мега Ел“ ЕООД административно обвинение.

Така допуснатото нарушение е довело и до неправилния извод на административно наказващия орган за допуснато нарушение по чл. 128, т. 2 от КТ от „Мега Ел“ ЕООД в качеството му на работодател. Визираната норма вменява в задължение на работодателите заплащането на трудовото възнаграждение за положени от работниците/служителите труд. Следователно предпоставка за изпълнение на това задължение е наличието на положен труд през съответния период от работника. В случая по безспорен начин е установено, че през месец януари 2022 г. И. И. не е полагал труд при работодателя „Мега Ел“ ЕООД, което от своя страна изключва ангажирането на административно наказателната отговорност на търговското дружество.

Касационната инстанция напълно споделя и изводите на Софийския районен съд за неправилна индивидуализация на мястото на извършване на нарушението. Както е посочено в обжалваното решение нарушението по чл. 128, т. 2 от КТ се осъществява чрез бездействие по отношение на задължението за изплащане на трудовото възнаграждение, а съгласно чл. 270, ал. 1 от КТ, възнаграждението се изплаща в предприятието, където се извършва работата. Според легалната дефиниция на понятието „предприятие“ съдържаща се в § 1, т. 2 от ДР на КТ „предприятие“ е всяко място-предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд. Видно от представената заповед № 103/11.10.2021 г. на управителя на „Мега Ел“ ЕООД през процесния период работникът И. И. е следвало да полага труд на обект в [населено място], с оглед на което и задължението на предприятието - работодател да изплати трудовото възнаграждение на работника И. И. за положени труд през месец януари 2022 г. е трябвало да бъде изпълнено в [населено място], а не както неточно е посочено в [населено място], [населено място]. Недопустимо е мястото на извършване на

нарушението да се извежда от седалището и адреса на дружеството-работодател, доколкото няма изрично изискване последното да съвпада с мястото на полагане на труд и настоящият съд приема за неоснователни оплакванията в касационната жалба в тази насока.

По посочените съображения, касационният съд приема, че при постановяването на обжалваното решение не са допуснати нарушения на закона, представляващи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д ал.1 от ЗАНН, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Направеното от касатора възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение съдът намира за основателно, предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност в сравнение с другите дела от този вид, поради което същото следва да се редуцира до минимума в размер на 410 лв., съобразно чл. 18 ал. 2 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

С оглед горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX -ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3688 от 31.07.2023 г., постановено по НАХД № 20231110200608/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „Мега Ел“ ЕООД,[ЕИК] разноски по делото в размер на 410 (четиристотин и десет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.